

فهرست کوتاهی از اشخاص

عمده‌ای که نامشان در جلد اول ذکر شده است.

استالین، ژوزف- از اعضای کمیته ی مرکزی حزب بلشویک، همراه با کامنف مدیر روزنامه ی *پراودا*، ارگان رسمی حزب، تا بازگشت لنین به روسیه. در سال ۱۹۲۲ به سمت دبیرکلی حزب انتخاب شد و سپس عملاً در رأس حکومت شوروی قرار گرفت.

استورمر- نخست وزیر روسیه در سال ۱۹۱۶.

اسکوبلف- یکی از رهبران حزب منشویک، وزیر کار در حکومت ائتلافی.

ایزولسکی- وزیر امور خارجه ی روسیه (۱۹۱۰-۱۹۰۶) و سفیر کبیر روسیه در فرانسه (۱۹۱۷-۱۹۱۰).

ژنرال ایوانوف- از فرماندهان ارتش روس که کوشید تا نیروهای خود را به پتروگراد بیاورد و انقلاب فوریه را سرکوب کند. یازده سال قبل از آن نیز شورشی را در کرونشات فرونشاند.

ژنرال بوسیولوف- ژنرال ارتش تزار که بعداً با حکومت شوروی بیعت کرد.

پروتوپوپوف- از رهبران بلوک مترقی در آخرین دوما، بعداً از این بلوک جدا شد، به دارودسته ی دربار پیوست و در زمان تزار به وزارت کشور رسید.

فهرست کوتاهی از اشخاص عمده ای که نامشان...

پلخانف- از سوسیال دموکرات های کهنه کار روسیه، مترجم آثار مارکس و ملقب به پدر مارکسیسم روس، در خلال جنگ جهانی اول و در حین انقلاب موضع میهن پرستانه و محافظه کارانه ای گرفت.

ترشچنگو- کادت- وزیر امور خارجه در حکومت موقت ترمیم شده ای که پس از استعفای میلی یوکوف تشکیل شد.

تزتلی- از رهبران حزب منشویک و رهبر اصلی شورا پیش از رسیدن بلشویک ها به اکثریت.

چرنوف- از رهبران سوسیال رولوسیونرها که در میان راست گراها و چپ گراها ایستاده بود. وزیر کشاورزی در حکومت انتلافی.

چیدزه- سوسیال دموکرات (منشویک)، نخستین رئیس شورای پتروگراد.

ژنرال خابالوف- ژنرال تزاری، فرمانده ی نظامی واحدهای ناحیه ی پتروگراد در نخستین روزهای انقلاب.

ژنرال دنیکین- ژنرال ارتش تزار که بعداً رهبری نیروهای ضدبلشویک را در جنوب روسیه به عهده گرفت.

راسپوتین، گریگوری- رهبان بی سواد سیبریایی که نفوذ عظیمی بر تزار و تزارینا داشت، در دسامبر ۱۹۱۶ به وسیله ی گروهی از درباریان به قتل رسید.

رودزیانکو- ملاک بزرگ، وزیر دربار تزار و رئیس محافظه کار دوما.

زینوویف- از رهبران برجسته ی کمیته ی مرکزی حزب بلشویک، روز سوم آوریل به همراه نینن از سونیس به روسیه بازگشت، بعداً به ریاست نخستین بین الملل - کمونیست) سوم برگزیده شد.

سازونوف- وزیر امور خارجه ی روس پس از ۱۹۱۰، در سال ۱۹۱۷ به وسیله ی تزار از کار برکنار شد.

سوخانوف- سوسیال دموکراتی که به گروه گورکی تعلق داشت، یکی از رهبران شورای پتروگراد در نخستین روزهای انقلاب، نویسنده ی "یادداشت های انقلاب" در هفت جلد.

شاهزاده شرباتوف- وزیر کشور روسیه در خلال جنگ جهانی.

کامنف- از رهبران برجسته ی کمیته ی مرکزی حزب بلشویک، متعاقباً از دیپلمات های حکومت شوروی و رئیس شورای کار و دفاع.

ژنرال کراسنوف- ژنرال ارتش تزار که متعاقباً در مقام سرکرده ی قزاق های دن نقش عمده ای در ارتش های ضدبلشویک ایفاء کرد. پس از گریز از روسیه به عنوان نویسنده ی کتب خاطرات و داستان های میهن پرستانه شهرتی به هم زد.

کرنسکی- از تردویک های دوما- پس از انقلاب سوسیال رولوسیونر شد، ابتدا وزیر دادگستری، سپس وزیر جنگ و نیروی دریائی، و عاقبت "رئیس الوزرای" حکومت موقت شد، پس از پیروزی بلشویک ها از روسیه گریخت.

ژنرال کورنیلوف- ژنرال ارتش تزار که پس از خابالوف به فرماندهی ناحیه ی پتروگراد منصوب شد- متعاقباً کوشید تا در روسیه یک دیکتاتوری نظامی برقرار سازد.

آدمیرال کولچاک- افسر نیروی دریائی روسیه، متعاقباً رهبر نیروهای ضدبلشویک در سیبری.

گاپون کشیش- کشیشی که در "یکشنبه ی خونین"، نهم ژانویه ۱۹۰۵، جماعت کثیری از کارگران را که قصد داشتند عرض حالی تقدیم تزار کنند، رهبری کرد.

فهرست کوتاهی از اشخاص عمده ای که نامشان...

شاهزاده گلیتسین- پیرمرد هفتاد هشتاد ساله ای که ریاست آخرین دولت تزار را بر عهده داشت.

گوچکوف- نخستین وزیر جنگ و نیروی دریایی در حکومت موقت، محافظه کار میانه رو و امپریالیست، یکی از بنیانگذاران حزب اکتبريست.

گورگی- نویسنده و داستان نویس بزرگ روس.

گورمیکین- نخست وزیر روسیه بلافاصله پس از شاه زاده گلیتسین.

لنین- رهبر حزب بلشویک، رهبر انقلاب روسیه و نخستین رئیس حکومت شوروی.

شاه زاده لووف- دموکرات مشروطه خواه (کادت)، اولین نخست وزیر پس از انقلاب.

میلی یوکوف- رئیس حزب کادت، وزیر امور خارجه و رئیس واقعی حکومت موقت.

کنت ویت- سیاستمدار روس در رژیم قدیم، هوادار پیشرفت صنعت، متوفی به سال ۱۹۱۵.

ژنرال یودنیچ- ژنرال ارتش تزار که متعاقباً در رأس نیروهای ضدبلشویک کوشید تا پتروگراد را تسخیر کند.

شاهزاده یوسوپوف- یکی از قاتلان راسپوتین.

بازنویس: یاشار آذری